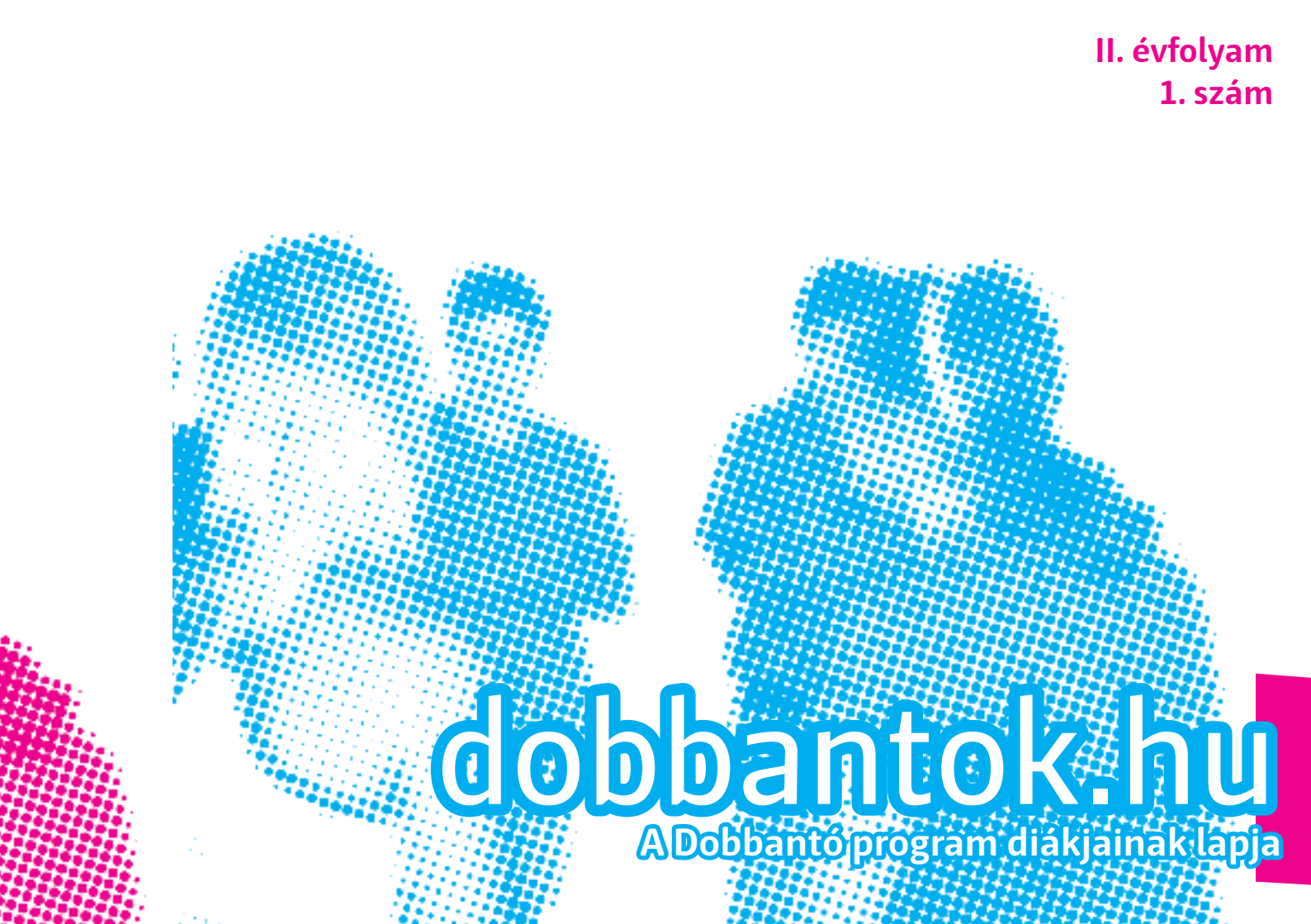

II. évfolyam
1. szám

dobbantok.hu

A Dobbantó program diákjainak lapja

Kedves Olvasó!

A Dobbantó program zárásaként egy igazi diákújságot szeretnénk emlékül átadni. A hírlevél gerincét az a nagyon szép, eredeti Tábori Dobbantó adja, amely sokak közreműködésével készült a csillebérci évfárá táborozáson. A képek és a szövegek hű tükrét adják a négynapos tábor eseményeinek, s talán az egész Dobbantónak. A kiskunfélegyházi riport, az „Így írunk mi” jól példázza, hogy a dobbantós diákok milyen sok humorral, megfigyelőkészséggel rendelkeznek. A pécsi dobbantós diákok írásai jól érzékeltetik, hogy a Dobbantó olyan iskola, amely nem feltétlenül nyűg, ahol lehetőség kínálkozik tanulásra és hasznos időtöltésre is. Bartha Viktor Addeturban készült képriportja is jól mutatja, hogy milyen is volt egy-egy közös munka például informatikából. Olvassatok bele ezekbe a tábori beszámolókbá, riportocskákbá, pillantsatok rá ezekre a képekre, s idézzétek fel magatokban a Ti saját emlékeiteket.

Schüttler Tamás, aki segített egybefűzni írásaitokat

Tartalom

1

- 2 Tábori dobbantó
- 3 Köszöntő és miegymás
- 5 Interjú Bognár Máriával
- 7 Egészség-, Tánc, Természetjárók,
Médiaműhely: Mozgókép
- 9 DJ műhely, Dráma műhely,
Zene Műhely(ek)
- 11 És ahogy mi láttuk.
- 12 Addetur Bartha Viktor képe
- 13 Miben más a Dobbantó?
- 15 Hogyan érzem magam a Dobbantóban?
- 17 Így írunk mi

2

Tábori Dobbantó

2011. június 22-25.
4 nap, 3 éj! Nektek! Tőlünk... VELETEK!

Köszöntő és meggymás!

Kedves Mindenki! Táborozók, Táboroztatók! Aki éppen idetévedt! Eltelt három nap. Gazdagodtunk Mi is, és ha minden igaz Ti is. Kinek a hangja csiszolódott, ki a ritmusérzékeire talált rá, van, aki bemerészkedhet már akár egy DJ-pult mögé, van, aki felfedezte, hogy egészségesen is lehet jókat enni, ki-ki új ékszerekkel térhet haza, melyek újrahasznosítható anyagokból készültek, közületek valaki talán már holnap a Barátok közt válogatására is jelentkezik, és ott épp összefut egy operatőrrel, aki itt tanulta ki a szakmát. És vagyunk mi, kik azon szorgoskodtunk, hogy haza tudjatok vinni valami emléket erről a három napról.

Mindenből egy kicsit, de reméljük, hogy ezekből a sorokból talán valami olyan jut majd az eszetekbe, ami által felidéződnek az itt szerzett emlékek, esetleg írtok egy e-maillt, sms-t az újonnan szerzett, itt megismert barátaitoknak.

Ez a lap, melyet most a kezetekben tartotok tehát egy kis szuvenír.

De ha mindent látni akartok (képek, sztorik) nézzétek meg a blogot is:
www.dobbantotabor.blogspot.com

Média műhelyesek

Rögtön egy élménybeszámoló a Szent Iván éji játékról

Csütörtök este átéltük az év – és életünk – leghosszabb éjszakáját. Felidéztük a Szent Iván éji izgalmakat. Csapatokra lettünk felosztva, majd végig kellett mennünk egy pályán, ahol hét megállóhely volt, azon

különböző, ezzel az éjszakával kapcsolatos feladatokat kellett végrehajtanunk, amire pontokat kaptunk. Volt minden: ügyességi feladatokon keresztül, a logikai játékokon át, egészen a szerelmi bájital

írásig tényleg minden! A csapatunk kicsit késve indult el, de behoztuk a lemaradást. Mi voltunk azok, akik először megtaláltuk Andrist! A tábor egyik legjobb játéka volt! Köszönjük!

Balázs Tibor tollából
/billentyűzetéből

Interjú Bognár Máriával, a Dobbantó program programvezetőjével:

5

Tábori Dobbantó: Milyen kapcsolat fűzi Csillebérchez?

Mari néni: Van egy régebbi kötődésem, mert amikor férjhez mentem – nagyon régen –, akkor a férjem itt dolgozott, és itt kaptunk egy szolgálati lakást. Akkor itt éveket töltöttem, a két gyerekem is ide született. Az ő szívük az azóta is visszahúz, és amikor említettem nekik – ők most már nagyok, mindketten szülők –, hogy jövök fel, akkor azért mindkettőnek a szíve megdobbant.

T. D.: Hogyan jött a Dobbantó-program ötlete?

M: Az az igazság, hogy a program lehetőségét az FSZK (az Oktatási Minisztériumtól kapott támogatással) megpályázta, és már ott volt a pályázati összeg. Én éppen akkor mentem nyugdíjba, csak éppen karácsony volt – úgyhogy kipróbáltam, hogy milyen dolog karácsonykor nyugdíjasnak lenni. Január 3-án jött egy telefon, hogy van egy ilyen program, vállalnám-e a szakmai vezetését. Félórát gondolkodtam rajta.

T. D.: Hány iskola van a programban?

M: Tizenöt iskola van: öt budapesti, a többi vidéki.

T. D.: Miért szereti csinálni a Dobbantót?

M: Miattatok! Az jön vissza, hogy olyan srácok, akiknek tényleg konfliktusuk, problémájuk volt korábban, szívesen rájönnek arra, hogy érdemes iskolába járni, hogy találkozhatnak olyan pedagógusokkal, akik odafigyelnek rájuk. Nagyon jó visszajelzések jönnek.

T. D.: Milyen sikereket értek el eddig a programmal?

M: Az egyik célunk az az volt, hogy tudjuk jól, hogy ha a diákoknak konfliktusuk, problémájuk van az iskolában, akkor sokat mulasztanak vagy lemaradnak. Az első jelzés, hogy jó a program, az már a tavalyi tanév októberében-novemberében jött. Ugye mi folyamatosan kapcsolatban voltunk az iskolák

**Az interjút készítették:
Zsófi és Tibi**

pedagógusaival, és újságolták, hogy „képzeld el, hogy azok a gyerekek, akik tavaly hogyha egy hétből két-három órányit voltak bent, azok most minden nap itt vannak, még ha betegek is”. Hát ez volt az első jelzés, hogy jó.

T. D.: Teljesült az álma ezzel a programmal?

M: Hát én azt hiszem, akár benneteket is elnézve, hogy igen. Ahogyan most itt a Marciékkel, tehát a Szubjektív Értékek Alapítvány vezetőjével beszéltem – ebéd után össze szoktunk ülni, megbeszélni, hogy milyenek a tapasztalatok –, klasszul mennek a dolgok.

EGÉSZSÉG MŰHELY

Kizárólag lányoknak?! Nem, de csak lányok jelentkeztek. Beszélgetések női témákról, nem női témákról, diétáról, müzligolyóról, amit természetesen minden táborlakó megkóstolhat! A receptet pedig olvashatjátok a blogon! Bátran álljatok neki otthon is, hiszen végre valami nasi, ami nem árt a vonalaknak! Köszönjük a műhelyvezetőknek!

TÁNC MŰHELY

„Kata néni! Kata néni!
Én nem akarok táncolni!
Én nem megyek fel
a színpadra!” Most meg, csak
nézünk, hogy jobban táncoltok,
mint egyik-másik háttértáncos
a különböző zenecsatornák
klipjeiben! A szabadság és az
érzelmeik. Ez a kortárstánc!
Megtanultátok mindezt
megmutatni! Megtanultatok
szavak nélkül beszélni!

TERMÉSZET- JÁRÓK

Mit nekünk Gellért-hegy, mit nekünk Budapest!
Meghódítunk! Pár nap alatt rengeteg kilométer gyűlt fel a lábatokban, és annyi látnivaló, hogy napokig lehetne mesélni róla! Minden fényképet igyekeztünk feltenni a blogra, szóval ha szeretnétek megmutatni a családnak, barátoknak, hogy mit is láttatok, csak egy kattintás!

MÉDIA MŰHELY

(MOZGKÉP) Movie Maker, operatőr... Kínai, mi?! Pedig ezek kulcsszavak, és csak röpködtek az elmúlt napokban a média műhelyben! Ákos két csapata világot látott, és láttatott velünk. Filmekben a tábori élet. Izgalmasabb, mint egy-egy pillanatkép, és mozgalmasabb is! Minden alapot elsajátíthattatok, amire egy jó tévésnek szüksége lehet!

DJ MŰHELY

A DJ-műhelyben Marci és Balázs kezei alatt ténykedhettetek. Már gyerekkoruk óta pörgetik a lemezeket, és céljuk, hogy megmutassák: a zenét nem csak hallgatni lehet, hanem mások és mások szórakoztatására is tolni! Vannak, akik meg tudnak lenni zene nélkül, de vannak, akik nem tudnak élni nélküle. Szeretnék, hogy mindenki nyitott legyen mindenféle zenei stílusra, mert nem a zene fajtája, hanem a minősége számít.

DRÁMA MŰHELY

Saját élményeiteket vihettétek fel a színpadra, hiszen a képzők leginkább egy fórumszínpadhoz hasonló fellépéssel rukkoltak elő. A történet mindennapi, de mégis különleges, hiszen a világot jelentő deszkákon mindenki megmutathatott magából is egy kicsit, de emellett mégis egy álarc, egy új én mögé bújhattatok. Aki részt vett ezen a tréningen, új élményekkel és hasznos játékokkal gazdagodva mehet haza.

CELLUX MŰHELY

Régi – talán hasznavehetetlen dolgok – új formában. Cél: az újrahasznosítás. Kidobnád? Ne tedd! Ki ne örülne egy új pénztárcának, egy jó fülbevalónak? A Cellux csoport megtanította, hogy nem feltétlenül szemét minden, ami annak látszik!

ZENE MŰHELY(EK)

Zenészként nem könnyű az élet. Magas és mély, ritmus, ütem. Két csoportra is kellett, hogy osszanak titeket. Réka és Gyszi felügyelete alatt énekelhattétek ki a magas C-t, vagy éppen „zúztatok az éjszakába”, és talán pár új haverral mentek haza.

És ahogy mi láttuk:

11

András: Jól éreztem magam, sok érdekes dolgot tanultam. Jók voltak a bulik meg a programok, a vezetők rendesek voltak és kedvesek. Nem mindig lehetett jól aludni...

Márk: Jól átvágtak, mert én nem tudtam, hogy hova jövök. Ja, és hideg a víz, nem mehetünk bele bármikor, de a pedagógusok nagyon rendesek. Rossz, hogy korán kell kelni, és utálok a dobot, amivel költenek. Ennyi!!!!

Zsófi: Sokat lehetett nevetni a hülyeségeken. Amikor meleg volt, akkor fárasztó volt, és nekem is akkor az ébresztés volt a legnehezebb. A Szent Iván éji éjszaka közben eleredt az eső,

és nem tudtuk sajnos befejezni a játékot.

Gabi: A tegnapi eső volt a legjobb, mert futni kellett vissza a bungallóba. A játékok is jók voltak. Olyan nem volt, ami nem tetszett.

Márk: A kirándulás élmény volt. Jó is, és rossz is.

Dávid: Tetszenek a bungallók. Lehet érezni a friss hegyi levegőt. Lehetne egy jót kirándulni itt a Csillebércen.

Peti és Ricsi: Egy ismerkedős játékkal kezdtünk, csak egy bibi volt, hogy sétálni kellett... A kaja nagyon finom volt: tarhonyás

pörkölt. A játékok nagyon tetszettek, jópofák voltak. Nagyon ügyes volt, aki kitalálta ezeket a játékokat.

Bartha Viktor képriortja az Addetur informatika órájáról

Nagyon jól, mert sokkal könnyebbek és játékosabbak az órák meg az órák közti szünetek. Nagyon sok újdolgot ismerünk meg az osztállyal.

Voltunk pl.: több szállodában, étteremben, az étkezés és a szállodai szobaasszony szakmákkal ismerkedtünk.

Nyomdákban, ahol a könyvkötő szakma rejtelseit fedezhettük fel, nagy gépeket láthattunk, amik az iskolai tanműhelyben nincsenek.

Hogyan érzem magam a Dobbantóban?

Nekünk az tetszik leginkább, amikor külső helyekre megyünk. Sok kulturális programon vettünk részt az EKF rendezvényei közül. Láttuk a Tudásközpont szép új épületét, a felújított tereket, és több kiállításon is jártunk.

Szerdánként megyünk üzemlátogatásokra, ahol olyan dolgokat tudhatunk meg a szakmákról, amit eddig nem ismertünk.

Az APEH-nél, ahol egy rövid előadáson megtudhattunk mindent amire szükségünk lehet majd az adózáshoz.

Állatmenhelyen, ahol az állatok gondozását, tartását figyelhettük meg.

Szép a tantermünk, amiben van TV, videó, DVD lejátszó, projektor, interaktív tábla, számítógépek, sőt még szobabicikli és zenehallgató fotel is.

Szeretjük a Dobbantóban, hogy nincs osztályozás, és házi feladat. Van saját konyhánk, ahol többször főzünk, és majdnem minden nap teázunk.

A tanulás érdekes, ha valamit nem tudunk, soha nem szidnak meg, mindig segítenek. A tanárok

türelmesek és odafigyelnek ránk, bármilyen problémával fordulhatunk hozzájuk. Órák után hátra szoktunk ülni a nyugis részre, ahol megbeszéljük a napot.

Eljutottunk egy Dobbantó osztályok számára rendezett versenyre Budapestre, ahol három kategóriában is indultunk, és mindegyikben helyezést értünk el. Rengeteget dolgoztunk vele, de nagyon jól éreztük magunkat, megérte a fáradságot.

A Dobbantó osztályban az is tetszik, hogy összetartja a diákokat, jól kijövünk, és mindenben próbáljuk segíteni egymást.

*Arany Alexandra
és Orsós Alexandra*

Miben más a Dobbantó?

15

A Dobbantó az osztályok közül kiemelkedő, mert érdekes és barátságos. Nagyon jó és laza, mert könyveket sem kell hozni magunkkal. Az osztályban jópofa padok vannak, és még három számítógép is! De ez még semmi, mert mindenkinek saját laptopja is van. Sok növény is van a teremben, amiket gondozunk. Különböző jó helyekre megyünk a városba, és sok szakmát is megismerhetünk a munkahelyi látogatásokon. Én eldöntöttem, hogy kőműves szeretnék lenni. Ehhez nekem még le kell vizsgáznom 8. osztályból, de a félévi sikerült, amihez sok segítséget kaptam.

A teremben tudunk filmeket nézni projektorral, van

lávalámpánk, párologtatónk, szobabicikli és sok érdekes könyv.

A konyhánkban többször szoktunk főzni, sokat szórakozunk, de a tanulás sem marad ki. Az órákon feladatlapokat kell kitölteni, az interaktív táblára pedig érdekes dolgokat vetítenek ki, amiből jókat tanulhatunk.

Először nagyon furcsa volt, de most már tetszik, hogy mindenkinek van portfóliója, ahova be kell tenni a munkánkat.

Orsós János

job - shadowing

Így írunk mi...

2011. február 24-25-ét lázas készülődés előzte meg iskolánkban. Tanáraink ugyanis konferenciát szerveztek a Dobbantó programban résztvevő más iskolák számára. A mi iskolánkban mi vagyunk a második dobbantós osztály. Tizenketten járunk a 9/6D-be. Nagyon szeretjük az osztályt és a tanárokat is, de azt a bizonyos február végi csütörtök-pénteket és az azt megelőző szervezést szívesen elfelejtjénénk:

Kata néni mindig szaladozott, és telefonált.

Zoli bácsi (az osztályfőnök) folyton a neten lógott. Feladatokat keresett.

Zsóka néni az óráját tervezte.

Kriszti néni feszült volt.

Zsolti bácsi nem találta a helyét.

Lindi néni folyton valami produktummal zaklatott minket.

Emma néni pedig a készségfejlesztő játékokat akarta rajtunk mindenáron kipróbálni.

Tehát KÁÁÁOSZ uralkodott az osztály körül.

Mi nem sokat értettünk az egészségből, csak azt tudtuk, hogy sok vendég fog érkezni hozzánk, és nekünk bizony beszélgetnünk kell velük. Meg kell tudni, honnan jöttek, mi a feladatuk az iskolájukban, miről nevezetes a városuk, mi a hobbijuk, és még egy csomó más kérdésre is választ kellett kapnunk. Sokan nem tudtunk aludni az izgalomtól február 24-ét megelőző este. Kicsit féltünk. Hogyan fognak viszonyulni hozzánk a felnőttek? Válaszolnak-e a kérdéseinkre? És utána a válaszokból hogyan születik majd meg az a produktum, előadás, amit tőlünk várnak?

Lindi néni és Zsolti bácsi folyton nyugtatott minket, és biztattak, hogy minden rendben lesz. És igazuk lett.

Az utolsó kommunikáció órán egy kérdőívet készítettünk, ami abban segített nekünk, hogy el ne felejsük, mit kell kérdezni a vendégektől. Ezeket kinyomtattuk, és mindenki kapott hármat.

Február 24.-én reggel segítettünk Kata néninek és Lindi néninek berendezni a termet, és vártuk a vendégek érkezését. Izgultunk. Mi lesz? Mi történik? Hogyan folynak majd az interjúk? Majd az első vendégek megérkeztek. A bátrabbak kezdték a kérdezősködést. Később mindenki felbuzdulva töltötte a kérdőíveket a vendégekkel. Sok érdekes információt tudtunk meg róluk.

Ezután a felnőttek elmentek a megnyitóra, majd a tanműhelyt látogatták meg. Mi pedig

magunkra maradtunk a kitöltött kérdőívekkel, Zsolti bácsival és Lindi nénivel. Elkezdődött az ötletroham, mit kezdjünk ezzel a rengeteg információval? Hogyan dolgozzuk fel, hogy a vendégek számára bemutatható legyen? Rajzoljunk? Rappeljünk? Meséljünk? Power Point bemutatót készítsünk? Mi is legyen? Végül egy véletlenül kitalált, jól csengő mondat adta az ötletet, hogy írjunk verset!

Lázás rímfaragás kezdődött, közben Zsolti bácsi néhány fiúval képeket gyűjtött az internetről azon városok nevezetességeiről, ahonnan vendégek jöttek hozzánk. Ezekből a képekből prezentációt készítettünk a vers alá. Íme fáradságos munkánk eredménye: Dobbantó nóta

Dobbantó nóta

A 9/6d osztály nevében **Nándi** és **Ricsi** köszönti a kedves vendégeket a Kiskunfélegyházi Szakképző Intézmény és Kollégium Kossuth Lajos Középiskolájában és Szakiskolájában megrendezett Dobbantó konferencián.

Néhány szóban szeretnénk bemutatni az osztályunkat:

Az osztály egy összetartó csapat,
Mindenki segít, ha valaki elakad.

12-en járunk a 9/6d-be, s nagyon sajnáljuk, hogy lassan itt a vége.

Nagyon vártuk már ezt a mai napot,
s örülünk, hogy a dobbantóhoz ön is kedvet kapott.

Vendégeink érkeztek **Pécsről** szép számmal.

Mariann néni a program felelős, ki mindig tárgyal.

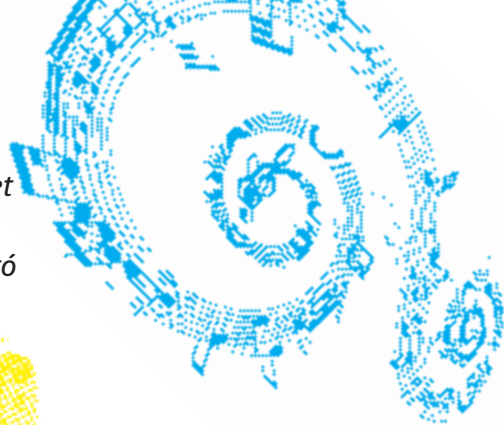
János bácsi pedig kirándulni szeret.

Attila bánál a póker foglalja el az első helyet.

Annamari néni a Pécsiek mentora,
fotózni szeret ez az ő hobbija.

A **főváros**ból érkezők csapatának vezetője
Eszter néni, a zene szeretője.

Zsuzsa néni nálunk megfigyelő épp most,
és ha van ideje, ő bizony sportos.

Tibor bácsi a Bercsényi főnöke,
teniszezni szeret, s nincs teniszkönyöke.
Árpi bácsi Pesten mindig kertészkedik.
Edit néni pedig olvas, s művészkedik.
Kriszti néni könyvmoly, hobbija az olvasás.
Zsuzsa néni kertje akár egy kert varázs.

Szabadjígyósról érkezett hozzánk *Edit néni*,
ki TEAM vezetőként az övéit védi.
Csilla néni pedig az isteni ebédet főzi.
Magdi néni, ha teheti játszik és kirándul,
S a kastélyt biztos ismeri előlről, hátulról.

A *Kecskeméti* csoport osztályfőnöke.
Krisztián bácsi a számítógép ördöge.
Marcsi néni idejét unokája tölti ki,
Edit néni pedig a pulóverét köti.

Városok sorát *Miskolccal* folytatjuk,
Emese néni az ő szociális munkásuk,
Saci néni szerint első a család,
Márti néni boldog, ha unokákat lát.

A bemutatás sorát az **FSZK** folytatja,
Gina és Imi ki őket bemutatja.
Szabó Gabriella menedzserként tárgyal,
Gál Ferencnek sok a dolga a tanácsadással.
Tarbai Regina gyakornokként működik,
Lénárd Sándor, Pontyos Tamás az iskolákat fejlesztik.
 A sort bezárván, de nem utolsó sorban
Bognár Mari néni jön felsorolásunkban.
 Neki van legtöbb dolga, a Dobbantó vezetője,
 Szabadidejében öt unokáját veszi ölebe.

Nádas Marcsi néni iskolánk mentora,
 Zenehallgatás és színház a hobbija.
 Végül mostmár ígérjük, mondandónknak vége.
 Bízunk benne, önöknek eljönni már megérte.
 További jó munkát, tapasztalatcserét kívánunk mi most:

Timo, Gina, Klau

Robi, Papi, Jani

Csabi, Laci, Imi

Cseri, Ákos, Nándi

Az előadásunk nagyon jól sikerült. Rövid volt, tömör, frappáns.
 És a felnőttek tapsoltak. Minket tapsoltak. Nekünk szólt a taps.
 Elmondhatatlan érzés volt.

Balázs Tibor

Orsós Alexandra

Klau

Csabi

Ákos

Zsófi

Orsós János

Robi

Laci

Nándi

Tibi

Timo

Papi

Imi

Bartha Viktor

Arany Alexandra

Gina

Jani

Cseri

Dobbantó

II. évfolyam, 1. szám

Kiadja az Személyek Esélyegyenlőségéért Közalapítvány
Dobbantó projektiroda

Felelős kiadó: Kovács Gábor, a Kuratórium elnöke

Felelős szerkesztő: Bognár Mária

Olvasószerkesztő: Schüttler Tamás

Grafikai terv: Rubik Anna

Nyomda: Visit Nyomdaipari és Kereskedelmi Kft.

A program a Munkaerő-piaci Alap képzési alaprész központi keretéből, az Nemzeti Erőforrás Minisztérium és a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Intézet támogatásával valósul meg.

